

UZASADNIENIE

A. P. (1) (poprzednie nazwisko M.) prowadziła firmę (...)H.U. (...) A. M., (...), (...)-(...) L. 62". Przedmiotem prowadzonej przez nią działalności gospodarczej było świadczenie usług transportowych. Wykonujące transport pojazdy dzierżawiła od firmy (...) S.A. z siedzibą w Ł. (dokumentacja dotycząca współpracy z firmą (...) S.A. k. 50, 499, 561-565, 567-643).

W dniu 2 marca 2010 roku A. P. (1) zawarła z Wojewódzkim Pogotowiem (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w L. umowę w zakresie prowadzenia bezgotówkowej sprzedaży paliw płynnych do pojazdów samochodowych będących własnością oskarżonej. Bezgotówkowa forma sprzedaży została ograniczona limitem określającym wartość miesięcznie wydanego paliwa na kwotę nie większą niż 5000 złotych (umowa k. 8).

Początkowo A. P. (1) wywiązywała się z zawartej umowy dokonując stosownych rozliczeń gotówkowych za paliwo pobierane na stacji należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) ZOZ w L.. Odbywało się to w ten sposób, że kierowcy pojazdów ciężarowych tankowali olej napędowy na wymienionej stacji paliw, a następnie oskarżona, jako właścicielka firmy (...)H.U. A." na podstawie wystawionych przez Wojewódzkie Pogotowie (...) ZOZ w L. faktur VAT z odroczonym terminem płatności regulowała należności za nabyte paliwo. Począwszy od dwóch faktur VAT wystawionych w dniu 16 marca 2010 roku, oskarżona zaprzestała płacić za nabywany olej napędowy. A. P. (1) nie uiszczała w stosunku do Wojewódzkiego Pogotowia (...) ZOZ w L. należności wynikających z 6 faktur VAT, wystawionych w okresie od 16 marca 2010 roku do 17 maja 2010 roku, w łącznej kwocie 16.404,95 zł (zeznania Z. K. k. 170-171; faktury VAT oraz potwierdzenia wpłat k. 178-183, 309-312).

A. P. (1) nie informowała kontrahenta o jakichkolwiek problemach finansowych, które mogłyby uzasadniać brak uiszczenia należności (zeznania Z. K. k. 170-171).

Pismem z dnia 8 czerwca 2010 roku Wojewódzkie Pogotowie (...) ZOZ w L. wystosowało do A. P. (1) przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty zadłużenia (wezwania do zapłaty k. 174-177).

W dniu 10 czerwca 2010 roku Wojewódzkie Pogotowie (...) ZOZ w L. rozwiązało z oskarżoną umowę na prowadzenie bezgotówkowej sprzedaży paliw płynnych (pismo k. 189).

Wobec nieuregulowania należności pokrzywdzony podmiot wniósł przeciwko oskarżonej pozew o zapłatę. Sąd Rejonowy w Lublinie VIII Wydział Gospodarczy wydany w dniu 11 sierpnia 2010 roku w sprawie sygn. akt VIII GNc 2880/10 nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązał pozwaną A. P. (1) do zapłaty na rzecz powoda Wojewódzkiego Pogotowia (...) ZOZ w L. dochodzonej przez niego kwoty 16.469,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 9, 184-188).

W dniu 7 października 2010 roku Wojewódzkie Pogotowie (...) ZOZ w L. złożyło u komornika sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym w Lublinie wniosek o wszczęcie przeciwko A. P. (1) postępowania egzekucyjnego. W wyniku złożonego wniosku komornik wszczął postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1954/10, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania dochodzonej należności (dokumentacja egzekucyjna k. 674-685).

We wrześniu 2010 roku A. P. (1) nawiązała współpracę z B. P. (1) prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą P.H. (...) w L.. W przedsiębiorstwie tym kupowała paliwo tankowane przez kierowców jeżdżących samochodami wydierżawionymi przez jej firmę (...)H.U. (...). Z tytułu nabycia oleju napędowego wystawiane były faktury z odroczonym tygodniowym terminem płatności. Pierwszych kilka faktur zostało uregulowanych z opóźnieniem. Począwszy od faktury VAT wystawionej w dniu 28 września 2010 roku, oskarżona zaprzestała płacić za nabywany olej napędowy. A. P. (1) nie zapłaciła P.H. (...) E. P. (1) należności wynikających z 12 faktur VAT, wystawionych w okresie od 28 września 2010 roku do 16 października 2010 roku, opiewających na łączną kwotę 36.963,50 zł (zestawienia k.

11, 198-199, 513, 514-524; faktury VAT k. 514-525; zeznania: B. P. (1) k. 58, 111-112, 195, S. P. k. 114-115; potwierdzenia wpłat oraz przelewów k. 500-504).

Oskarżona nie informowała właścicielki firmy (...) o trudnościach finansowych i przyczynach niewywiązywania się z zaciągniętych zobowiązań. Zapewniała jedynie ją i jej męża, że spłaci całą zaległość, czego jednak nie uczyniła. Na poczet zadłużenia uiszczała jedynie kwotę 1000 złotych (zeznania: B. P. (1) k. 58, 59, 111-112, 195, S. P. k. 114-115; potwierdzenie wpłaty k. 510).

Wobec nieuregulowania należności B. P. (1) złożyła przeciwko A. P. (1) pozew o zapłatę. Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. VIII Wydział Gospodarczy w wydanym w dniu 9 lutego 2011 roku w sprawie sygn. akt VIII GNc 41/11 nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązał pozwaną A. P. (1) do zapłaty na rzecz powódki B. P. (1) dochodzonej przez nią kwoty 36.963,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 10).

B. P. (1) skierowała do komornika sądowego wniosek o wszczęcie przeciwko A. P. (1) postępowania egzekucyjnego. W następstwie złożonego wniosku w sprawie egzekucyjnej Km 680/11 komornik zajął należącą do dłużniczki nieruchomość w S., jednakże do chwili obecnej nie doszło do ściągnięcia egzekwowanej wierzytelności (odpis księgi wieczystej (...) dotyczącej nieruchomości w S. k. 667-668, dokumentacja egzekucyjna k. 701-735).

Po zaprzestaniu regulowania należności wobec firmy (...) B. P. (1), oskarżona nawiązała współpracę z kolejnym kontrahentem, tj. (...) Spółka Jawna z siedzibą w L.. W firmie tej nabywała paliwo tankowane przez kierowców jeżdżących wydzierżawianymi przez nią samochodami. Z tego tytułu wystawiane były faktury VAT z odroczonym terminem płatności. Początkowo oskarżona regulowała je. Poczynając od faktury VAT wystawionej w dniu 8 marca 2011 roku zaprzestała jednak płacić za olej napędowy, zapewniając fałszywie właścicieli firmy iż ureguluje należności w późniejszym czasie. A. P. (1) nie zapłaciła (...) Spółka Jawna należności wynikających z 10 faktur VAT, wystawionych w okresie od 8 do 31 marca 2011 roku, opiewających na łączną kwotę 95.725,20 zł (stan zadłużenia k. 12; faktury VAT oraz potwierdzenia przelewów k. 317-321; zeznania: E. S. k. 72-73, S. S. (1) k. 93-95, K. S. k. 224-225).

Wobec nieuregulowania zaciągniętych zobowiązań, (...) Spółka Jawna wniosła przeciwko A. P. (1) pozwy o zapłatę. Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. VIII Wydział Gospodarczy wydanym w dniu 17 sierpnia 2011 roku w sprawie sygn. akt VIII GNc 4051/11/11 nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązał pozwaną A. P. (1) do zapłaty na rzecz powódki (...) Spółka Jawna kwoty 23.780,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 83). Z kolei wydanymi w dniu 19 września 2011 roku w sprawach sygn. akt VIII GNc 4049/11, VIII GNc 4050/11, VIII GNc 4052/11 nakazami zapłaty w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. VIII Wydział Gospodarczy zobowiązał pozwaną A. P. (1) do zapłaty na rzecz powódki (...) Spółka Jawna dochodzonych przez nią kwot 21.962,97 zł, 29.430,74 oraz 23.595,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakazy zapłaty k. 80-82).

Wierzycielka (...) Spółka Jawna skierowała do komornika sądowego wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi A. P. (1). W wyniku złożonego wniosku komornik wszczął postępowanie egzekucyjne z majątku A. P. (1), które zostało umorzono na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. (dokumentacja egzekucyjna k. 101-103, 691-699, 779-807, 830-855).

Po zakończeniu współpracy z (...) Spółka Jawna, A. P. (1) reprezentując firmę (...).H.U. (...) dokonywała zakupu oleju napędowego na stacji należącej do (...) S. G. (1), (...) Spółka Jawna z siedzibą w Ł.. Początkowo oskarżona płaciła za paliwo w chwili zakupu, zaś w miesiącach maj-lipiec 2011 roku, pomimo odroczonego terminu płatności regulowała należności finansowe z opóźnieniem (zeznania S. G. (1) k. 135-136; historia współpracy k. 244; potwierdzenia wpłat i przelewów k. 301-308, 322-328, 333-336).

W dniu 30 czerwca 2011 roku A. P. (1) zawarła ze (...) w Ś. umowę pożyczki hipotecznej w wysokości 250.000 złotych, której zabezpieczenie stanowiła nieruchomość w S. (pismo (...) w Ś. k. 655, odpis księgi wieczystej (...) dotyczącej

nieruchomości w S. k. 667-668, kopia umowy pożyczki hipotecznej zawartej w dniu 30 czerwca 2011 roku przez A. P. (1) ze (...) w Ś. k. 818-820).

W dniu 1 września 2011 roku (...) .H.U. (...) zawarła z (...) Spółka Jawna S. G. (1), H. K. umowę dostawy. Na podstawie tej umowy spółka ta jako dostawca zobowiązała się dostarczać na rzecz A. P. (1) jako odbiorcy olej napędowy przez okres roku od dnia jej podpisania oraz umożliwiać tankowanie samochodów w limicie 100.000 złotych na stacji paliw w Ł.. Należność za paliwo miała być regulowana w terminie 10 dni od doręczenia odbiorcy faktury VAT (umowa dostawy k. 13, 246-247).

Począwszy od faktury VAT nr. (...) wystawionej w dniu 30 sierpnia 2011 roku, oskarżona zaprzestała płacić za nabywany olej napędowy. Pomimo deklarowanej woli spłaty zaległości nie uiściła na rzecz (...) Spółka Jawna S. G. (1), H. K. należności wynikających z 36 faktur VAT, wystawionych w okresie od 30 sierpnia 2011 roku do 20 września 2011 roku, opiewających na łączną kwotę 91.869,22 zł (zeznania S. G. (1) k. 135-136; faktury VAT k. 143, 279-300, 329-332; historia współpracy k. 244).

W dniu 15 maja 2012 roku doszło do podpisania ugody pomiędzy (...) Spółka Jawna S. G. (1), H. K., a A. P. (1), na mocy której oskarżona, wraz ze swoim mężem, zobowiązała się do spłacenia całości zadłużenia do końca maja 2012 roku (ugoda k. 142, 245).

W związku z nieuregulowaniem zaległości we wskazanym wyżej terminie (...) Spółka Jawna S. G. (1), H. K. najpierw w dniu 6 czerwca 2012 roku wysłała do A. P. (1) wezwanie do wykupu weksła, a gdy nie odniosło to skutku, w dniu 22 czerwca 2012 roku wystosowała przedsądowe wezwanie do zapłaty (wezwania k. 14, 138v, 140v).

Następnie pokrzywdzona spółka wniosła przeciwko oskarżonej i jej mężowi pozew o zapłatę (k. 139). Sąd Okręgowy w L. IX Wydział Gospodarczy wydanym w dniu 25 lipca 2012 roku w sprawie sygn. akt IX GNc 225/12 nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, zobowiązał pozwanych A. P. (1) i Ł. P. do zapłaty na rzecz powódki (...) Spółka Jawna S. G. (1), H. K. dochodzoną przez nią kwotę 100.515,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 141, 243).

W dniu 15 listopada 2011 roku A. P. (1) nawiązała współpracę handlową z firmą - (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C.. Na mocy podpisanej umowy Sprzedawca - (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna zobowiązał się do sprzedaży na rzecz Kupującego - (...) .H.U. (...) towarów petrochemicznych, zaś Kupujący zobowiązał się do ich kupowania, odbierania i płacenia ceny zakupu w formie przelewu na rachunek bankowy Sprzedawcy (umowa sprzedaży k. 24-25).

W wykonaniu tej umowy, w okresie od 17 do 30 listopada 2011 roku spółka (...) Sprzedaż (...) B.- M. sprzedała A. P. (1) olej napędowy oraz inne produkty m.in. płyn do spryskiwaczy i rękawice robocze za łączną kwotę 37.559,39, zaś A. P. (1) nie uregulowała tych należności, udokumentowanych wystawionymi przez Sprzedawcę dwoma fakturami VAT. Oskarżona nie podejmowała żadnych działań mających na celu uregulowanie swoich należności wobec firmy (...), nie odbierała telefonów, ani wezwań do zapłaty (faktury VAT oraz potwierdzenie przelewu k. 26-38, 316; zeznania J. B. k. 160-161).

Kolejną firmą od której oskarżona nabywała paliwo nie płacąc za nie, była firma (...) Spółka Jawna z siedzibą w Niemcach. W dniu 14 listopada 2011 roku (...) .H.U. (...) A. P. (1) zawarła z ww. spółką umowę, której przedmiotem był zakup towarów ze stacji paliw przy ul. (...) w Niemcach (umowa k. 15, 155).

W okresie od listopada 2011 roku do 22 stycznia 2012 roku A. P. (1) zaopatrywała się tam w paliwo oraz inne produkty m.in. rękawice, płyn do spryskiwaczy, żarówki. Za pobrane paliwo oraz inne produkty wystawiane były faktury VAT z odroczonym terminem płatności. Na początku były one regulowane, chociaż ze znacznym opóźnieniem. Faktura VAT nr (...) z dnia 30 grudnia 2011 roku obejmująca zakup paliwa i innych produktów, została zapłacona już tylko częściowo. A. P. (1) nie uiściła wobec (...) Spółka Jawna z siedzibą w Niemcach należności wynikających z 4 faktur VAT, wystawionych w okresie od 30 grudnia 2011 roku do 22 stycznia 2012 roku, dokumentujących sprzedaż paliwa i innych produktów na łączną kwotę 82.949,59 zł. Nie płacąc kolejnych należności oskarżona zapewniała właścicieli firmy, że po

uporaniu się z problemami finansowymi ureguluje wszystkie zaległości, czego jednak nie uczyniła. W tej sytuacji (...) Spółka Jawna z siedzibą w N. wysłała wezwanie do zapłaty, którego A. P. (1) nie odebrała. Następnie został wniesiony przeciwko niej pozew, w uwzględnieniu którego Sąd wydał w postępowaniu nakazowym nakaz zapłaty zobowiązujący ją do zapłaty dochodzonej kwoty zadłużenia (faktury VAT oraz zestawienia pobranych towarów k. 16-23, 147-154; zeznania: J. J. k. 599, W. W. k. 144-145).

(...) Spółka Jawna złożyła u komornika sądowego działającego przy Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. wnioski o wszczęcie przeciwko A. P. (1) postępowania egzekucyjnego. W wyniku złożonego wniosku komornik wszczął postępowanie egzekucyjne z majątku A. P. (1), które doprowadziło do wyegzekwowania jedynie kwoty 577,01 zł (zeznania W. W. k. 144-145; dokumentacja egzekucyjna k. 760-777).

W dniu 16 kwietnia 2012 roku A. P. (1) zawarła z kolejnym kontrahentem - Stacją Paliw (...) T. P. w W., umowę której przedmiotem było tankowanie pojazdów kupowanym na tejże stacji olejem napędowym (umowa k. 39, 169).

W wykonaniu powyższej umowy, w okresie od 16 do 23 kwietnia 2012 roku A. P. (1) pobierała olej napędowy na należącą do pokrzywdzonego stacji benzynowej. Początkowo płaciła wystawione faktury, ale wkrótce zaprzestała ich regulowania. Łączna kwota nieuiszczonych należności wyniosła 27.010,27 zł. Oskarżona nie kontaktowała się z T. P. celem ustalenia sposobu spłaty zadłużenia (faktura VAT k. 41-42, 167; zeznania T. P. k.164).

Do A. P. (1) skierowane zostało przedsądowe wezwanie do zapłaty (wezwanie k. 166, 168).

Wobec nieuregulowania zaciągniętych zobowiązań T. P. wniósł przeciwko A. P. (1) pozew o zapłatę. Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. VIII Wydział Gospodarczy wydanym w dniu 23 lipca 2012 roku w sprawie sygn. akt VIII GNc 3255/12 nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązał pozwaną A. P. (1) do zapłaty na rzecz powoda T. P. kwotę 27.010,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu (nakaz zapłaty k. 40).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przytoczone dowody.

Oskarżona A. P. (1) przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu (k. 558-560). Wyjaśniając potwierdziła, iż w okresie objętym zarzutem nie zapłaciła Wojewódzkiej (...) w L. za kupione paliwo. Nie zrobiła tego ponieważ zatrudniony przez nią kierowca, który odebrał od sprzedawcy zbiorczą fakturę za towar, nie zwrócił jej tej faktury. O tym, że faktura nie została uregulowana dowiedziała się dopiero wtedy, gdy kierowca ponownie pojechał na stację paliw Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie pozwolono mu zatankować paliwa z uwagi na istniejącą zaległość. Zapewniła, że gdyby wiedziała o nieuiszczonej fakturze zbiorczej, z pewnością tę należność by uregulowała. Odnosząc się do nieopłaconych faktur wobec Przedsiębiorstwa Handlowego (...) przyznała, że kłopoty rodzinne jakie ją dotknęły w 2009 roku były przyczyną nieuregulowania należności za zakupione od niej paliwo. Odnośnie zarzutu dotyczącego niewywiązania się z zapłaty za faktury wobec spółki (...) wyjaśniła, iż problemy z tą firmą zaczęły się w marcu 2011 roku, kiedy to została poinformowana o wysokości zadłużenia, które jej zdaniem zostało zawyżone i dlatego go nie zapłaciła. Odnosząc się do niezapłaconych faktur wobec spółki (...) wyjaśniła, iż współpraca ze współwłaścicielem firmy (...) przebiegała dobrze, bowiem płaciła za paliwo gotówką albo przelewem. W maju 2011 roku wzięła kredyt gotówkowy w kwocie 250.000 złotych, którego zabezpieczeniem była hipoteka na należącą do niej nieruchomości w S.. Pieniędźmi z tego kredytu w kwocie 100.000 złotych spłaciła firmę (...), a pozostałą część przeznaczyła na uiszczenie należności wobec B. P. (1) oraz regulowanie bieżących zaległości. W tym czasie zaczęły się jej problemy finansowe ponieważ wzrosły ceny euro, w której to walucie płaciła za dzierżawę samochodów. Na jesieni 2011 roku komornik zajął jej konto. Odnosząc się do faktur niezapłaconych firmie (...) stwierdziła, iż nie pamięta dlaczego nie wywiązała się z umowy za zakupione paliwo. Potwierdziła, iż nie uregulowała kilku faktur wobec firmy (...) Spółka Jawna. Wynikało to z tego, że po sugestii pracownika stacji należących do spółki (...) w Niemczech o mającym nastąpić wzroście cen oleju napędowego, zatrudnieni przez nią kierowcy, bez jej zgody, zatankowali do pełna wszystkie pojazdy. Potem nastąpił przestój w pracy i nie miała z czego uregulować należności. Odnośnie faktur wystawionych przez Stację Paliw (...) w W. podała, iż nie pamięta przyczyny niewywiązania się z umowy za zakupione tam paliwo (k. 558-560).

Przesłuchana po raz drugi w Prokuraturze, A. P. (1) przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 893-894).

Również przesłuchana przed Sądem, przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu i ponownie skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu potwierdziła treść wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym, podkreślając jednak, że przyznaje się do winy. Dodała, iż do chwili obecnej nie uregulowała wobec pokrzywdzonych zadłużenia (k. 1015v-1016).

Dokonując oceny wyjaśnień A. P. (1) złożonych podczas pierwszego przesłuchania w Prokuraturze (k. 558-560), Sąd uznał, iż zasługują one na wiarę w części, w której potwierdziła, iż w okresach jakie wskazane są w zarzucie nie zapłaciła za paliwo Wojewódzkiej (...) w L., Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) z siedzibą w L., (...) S. G. (1), (...) Spółce Jawnej z siedzibą w Ł., (...) Sprzedaż (...) Spółce Jawnej z siedzibą w C., (...) Spółce Jawnej z siedzibą w N., Stacji Paliw (...) T. P.. W powyższym zakresie wyjaśnienia oskarżonej korelują z dowodami, w oparciu o które poczynione zostały w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne i Sąd uznał, iż nie ma podstaw do ich podważenia.

Niewiarygodne są natomiast wyjaśnienia oskarżonej, w zakresie w jakim zaprzeczyła zamiarowi dokonania wyłudzeń i podniosła mające o tym świadczyć okoliczności. Nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym twierdzenia A. P. (1), iż przyczyną nieuregulowania należności wobec Wojewódzkiej (...) w L. było nieprzekazanie przez kierowcę zbiorczej faktury VAT. Żaden z pracujących u niej w dacie popełnienia czynu kierowców nie potwierdził bowiem, aby taka sytuacja miała miejsce. Jednoznacznie zaprzeczyli oni także temu, aby któryś z nich, nakłoniony przez osobę pracującą na stacji paliw (...) Spółka Jawna w Niemcach, bez zgody oskarżonej zatankował do pełna wszystkie pojazdy, po to uchronić firmę przed skutkami wzrostu cen oleju napędowego. Nie znalazło również dowiedzione stanowisko oskarżonej, iż nie posiada żadnego zadłużenia wobec (...) Spółka Jawna z siedzibą w L., a dochodzona zaległość w kwocie 95.725,20 złotych powstała w wyniku nielegalnego działania ww. firmy polegającego na zawyżaniu na dystrybutorach ilości tankowanego do pojazdów paliwa. Zaznaczyć należy, iż w związku z powyższym A. P. (1) złożyła na Policji zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oszustwa, jednak wszczęte w tej sprawie dochodzenie zostało umorzone z uwagi na brak dowodów wskazujących na dokonanie czynu zabronionego, a zaskarżona decyzja została utrzymana w mocy przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. (k. 74, 75-76).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego późniejsze przyznanie się oskarżonej do popełnienia zarzucanego jej czynu nie budzi wątpliwości, gdyż znalazło potwierdzenie w zeznaniach osób reprezentujących pokrzywdzone podmioty, tj. B. P. (1), E. S., S. P., S. S. (1), K. S., S. G. (2), W. W., J. B., T. P. i Z. K., jak również dołączonej do akt sprawy dokumentacji w postaci kserokopii faktur VAT potwierdzających nieuiszczone płatności, nakazów zapłaty i akt postępowania egzekucyjnych.

Wszyscy wyżej wymienieni świadkowie złożyli zeznania dotyczące przebiegu współpracy handlowej z właścicielką A. P. (1), warunków zawieranych z nią umów regulujących bezgotówkową sprzedaż oleju napędowego, sposobów dokonywania płatności za pobrany towar, kwestii związanych z nieuregulowaniem wynikających z faktur VAT należności oraz prowadzonych po wydaniu nakazów zapłaty postępowań egzekucyjnych

B. P. (1) (k. 58, 59, 111-112, 195) oraz jej mąż S. P. (k. 114-115) zaznaczyli, iż po powstaniu zaległości wobec Przedsiębiorstwa Handlowego (...), oskarżona kontaktowała się z nimi zapewniając, że zapłaci za zakupiony olej napędowy. W rzeczywistości poza kwotą 1000 złotych do chwili obecnej nie uregulowała żadnych zaległości finansowych. Nie zareagowała też na przesłane jej wezwanie do zapłaty. W sprawie należności wynikających z nieopłaconych faktur wydany został nakaz zapłaty. Wszczęte postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło dotychczas do wyegzekwowania kwoty długu.

E. S. – pracownica (...) Spółki Jawnej z siedzibą w L. – potwierdziła, iż E. P. (2) posiada wobec nich zadłużenie z tytułu nieuregulowanych płatności za zakupione paliwo. Szczegółowo opisała sposób dokumentowania za pomocą dokumentów wz poboru paliwa przez kierowców firmy (...) oraz wystawiania na ich podstawie zbiorczych faktur VAT. Zaznaczyła, iż dystrybutory w których zaopatrywali się w olej napędowy posiadały w tym okresie ważną legalizację

litrażowania i nie było możliwości, aby dystrybutor wykazał więcej paliwa, niż w rzeczywistości kierowca zatankował do samochodu (k. 72-73).

S. S. (1) (k. 94-95) i K. S. (224-225) - współwłaściciele firmy (...) – wskazali, iż E. P. (2) nie podjęła żadnych działań zmierzających do uregulowania zaległych należności. Próby skontaktowania się z nią celem wyegzekwowania spłaty zadłużenia okazały się nieskuteczne. Oskarżona nie uiszczała należności pomimo wysłania przedsądowego wezwania do zapłaty i wydania przez Sąd prawomocnego nakazu zapłaty. Komornik nie wyegzekwował dotychczas żadnych kwot.

S. G. (1) – współwłaściciel firmy (...) – zeznał, iż oskarżona nie płacąc kolejnych faktur składała fałszywe deklaracje, iż ureguje całość zadłużenia i nalegała na kontynuowanie współpracy umożliwiającej dalsze tankowanie samochodów firmowych. Nie reagowała na pisemne ponaglenia zapłaty. Nie uregulowała należności po podpisaniu umowy przewidującej spłatę w ratach zaciągniętych zobowiązań. Nie zrealizowała wezwania do wykupu weksła, ani nie wykonała wydanego przez Sąd nakazu zapłaty. Prowadzone postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne, ponieważ nieruchomości której jest właścicielką została obciążona hipoteką zabezpieczającą spłatę wierzytelności kredytowej (k. 135-136).

W. W. – pracownik firmy (...) Spółka Jawna z siedzibą w Niemcach - szczegółowo przedstawił sposób rozliczania płatności za paliwo pobrane przez kierowców pracujących u A. P. (1). Zaznaczył, że po powstaniu zaległości w spłacie wynikających z faktur VAT należności, oskarżona cały czas zapewniała, że wszystkie je ureguje i wyrażała gotowość do dalszej współpracy. Gdy współpraca została zerwana, przestała odbierać telefony i nie odebrała pisemnego wezwania do zapłaty. Nie uregulowała należności po wydaniu przez Sąd nakazu zapłaty. W postępowaniu egzekucyjnym komornik wyegzekwował jedynie kwotę 577,01 zł (k. 144-145).

J. B. – współwłaściciel firmy (...) Sprzedaż (...) podkreślił, że oskarżona nie czyniła żadnych kroków zmierzających do spłaty zadłużenia, nie odbierała telefonów, ani wezwań do zapłaty (k. 160-161).

T. P. – właściciel firmy (...) – stwierdził, że A. P. (1) w ogóle nie kontaktowała się z nim w sprawie uiszczenia zaległych należności (k. 164-165).

Z. D. Wojewódzkiego Pogotowia w L. – zeznał, iż oskarżona nie informowała go o żadnych problemach finansowych, które mogłyby stanowić przyczynę niewywiązywania się z zaciągniętych zobowiązań finansowych. Po wystosowaniu wezwania do uregulowania zaległości, A. P. (1) uiszczała kwotę 3.149,46 złotych (k. 170-171).

Dokonując oceny zeznań świadków B. P. (1), E. S., S. P., S. S. (1), K. S., S. G. (2), W. W., J. B., T. P. oraz Z. K. Sąd przyjął, iż są one szczerze, logiczne, rzeczowe i znajdują potwierdzenie w znajdującej się w aktach sprawy dokumentacji, a tym samym brak jest podstaw do poddania ich w wątpliwość. Uznając je w całości za wiarygodne, Sąd oparł na nich swoje ustalenia faktyczne.

W sprawie niniejszej przesłuchani zostali także kierowcy, którzy w okresie objętym zarzutem pracowali w firmie (...), tj. W. H. (811-815), S. N., (k. 866-867), R. Ś. (k. 871-872), K. H. (k. 873-874), A. C. (k. 877-879), G. W. (k. 880), Z. G. (k. 881), M. Z. (k. 882-883), B. P. (2) (k. 885), A. W. (k. 887-888), J. S. (k. 940-941) i D. K. (k. 964-965).

W. H. zeznał, iż samochód tankował głównie na stacjach benzynowych w L.. Po pobraniu paliwa sprzedawca wystawiał na oskarżoną tzw. wz-tkę. Nie odbierał zbiorczej faktury VAT na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L.. Nie był nakłaniany przez pracownika bądź właściciela stacji paliw (...) Spółka Jawna w Niemcach do tankowania paliwa do pełna z uwagi na możliwość wzrostu cen oleju napędowego. Po jednokrotnej wizycie oskarżona zabroniła mu jeżdżenia na tą stację. Nigdy nie tankował samochodu bez zgody szefowej. Była taka sytuacja, że odmówiono mu zatankowania samochodu, ze względu na niezapłacenie należności przez firmę (...).

S. N., wskazał, iż zazwyczaj tankował pojazd na stacji paliw w L.. Oskarżona płaciła za paliwo przelewem na podstawie wystawianego dokumentu wz. Zdarzyły się sytuacje, że odmówiono mu zatankowania samochodu z powodu nieuregulowania przez firmę (...) wcześniejszych należności za zakup paliwa. Świadek nie tankował na stacji paliw

należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie odbierał z powyższej stacji zbiorczej faktury VAT. Nigdy nie był namawiany do zakupu większej ilości paliwa ze względu na możliwość wzrostu cen oleju napędowego.

R. Ś. zeznał, że nie płacił sam za paliwo, tylko odbierał druk wz i przekazywał go A. P. (2). Nie jeździł na stacje paliw należące do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L.. Nigdy nie odbierał faktur za paliwo. Nie był nakłaniany do zatankowania auta do pełna z powodu możliwej podwyżki cen oleju napędowego. Niektórzy pracownicy stacji benzynowych informowali go, że oskarżona ma niezapłacone faktury za paliwo.

K. H. podał, iż samochód tankował na różnych stacjach benzynowych, najczęściej w miejscowości Ł.. A. P. (1) przelewała mu pieniądze na kartę, którą płacił za kupione paliwo. Niekiedy przekazywała mu na ten cel gotówkę. Gdy tankował na stacji paliw w Ł. fakturę odbierała osobiście oskarżona, a kiedy paliwo było kupowane na innych stacjach to on przekazywał jej fakturę. Nie pamiętał, aby tankował na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i odbierał stamtąd fakturę. Nie jeździł na stację paliw w Niemczech. Paliwo tankował zawsze za wiedzą i zgodą oskarżonej. Od kierownika stacji paliw w Ł. dowiedział się, że A. P. (1) nie zapłaciła mu za zakupione paliwo.

A. C. zeznał, że paliwo tankował przede wszystkim na dwóch stacjach benzynowych w okolicy Ł.. Nie płacił za nie ponieważ wynikało to z umowy podpisanej przez właścicielkę A.. Do jego obowiązków należało odebranie i przekazanie do firmy dokumentu wz potwierdzającego fakt zatankowania pojazdu. Nie tankował paliwa na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie odbierał faktury zbiorczej. Nie był nakłaniany przez pracownika bądź właściciela jakiegokolwiek stacji paliw do zatankowania samochodu większą ilością paliwa niż potrzebował.

G. W. zaznaczył, że celem potwierdzenia zakupu paliwa każdorazowo po zatankowaniu auta brał ze stacji dokument wz i dostarczał go A. P. (1).

Z. G. zeznał, że po zatankowaniu paliwa, w zależności od stacji na której się to odbywało, płacił za nie gotówką i odbierał fakturę VAT, albo dostarczał jedynie do firmy (...) dokument wz. Zaprzeczył, aby tankował na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie odbierał stamtąd faktury.

M. Z. podkreślił, iż kiedy w marcu 2012 roku rozpoczynał pracę u A. P. (1) inni kierowcy informowali go, że firma jest zadłużona i żadna ze stacji paliw nie chce już tankować samochodów na wydłużony termin płatności. Za paliwo płacił zazwyczaj gotówką i wtedy przekazywał oskarżonej wystawioną przez sprzedawcę fakturę VAT. Nie tankował pojazdu na stacjach paliw należących do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. oraz firmy (...) Spółka Jawna z siedziba w N.

B. P. (2) zeznał, że tankował samochód na różnych stacjach benzynowych, min. na trasie L.-B., w C., Niemczech i Ł.. W większości wypadków nie płacił za paliwo, które było później rozliczane na podstawie dokumentów wz. Sporadycznie płacił kartą ze swojego konta, na które A. P. (1) przelewała mu pieniądze. W takich sytuacjach odbierał fakturę VAT i przekazywał do firmy. Nie tankował paliwa na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie odbierał stamtąd faktury zbiorczej. Nie był nakłaniany przez pracownika bądź właściciela stacji paliw (...) Spółka Jawna w N. do tankowania paliwa do pełna z uwagi na możliwość wzrostu cen oleju napędowego. Informował oskarżoną, że właściciele stacji paliw na których były tankowane samochody skarżą się na niezapłacone faktury oraz odmawiają dalszego tankowania lub ograniczają ilość pobieranego paliwa.

A. W. zaznaczył, że tankował olej napędowy wyłącznie na stacji paliw w miejscowości N., gdzie nie odbierał faktur tylko stwierdzał swoim nazwiskiem ilość pobranego paliwa. Nie było takiej sytuacji, aby pracownicy lub właściciele stacji paliw (...) Spółka Jawna w N. namawiali go do tankowania paliwa do pełna z uwagi na możliwość wzrostu cen oleju napędowego.

J. S. zeznał, że za paliwo płacił gotówką albo otrzymaną od A. P. (1) kartą płatniczą. Zdarzało się, że na karcie nie było środków i wówczas czekał na stacji benzynowej na ich przelanie. Po zatankowaniu samochodu brał fakturę, którą po powrocie z trasy dostarczał oskarżonej. Nigdy nie tankował pojazdu na stacjach paliw należących do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. oraz firmy (...) Spółka Jawna z siedziba w Niemczech. Nikt nie nakłaniał go do zatankowania samochodu powołując się na planowany wzrost cen.

D. K. stwierdził, że za tankowane paliwo płaciła oskarżona. Nie tankował paliwa na stacji paliw należącej do Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. i nie odbierał stamtąd faktury zbiorczej. Nie był nakłaniany przez pracownika bądź właściciela stacji paliw (...) Spółka Jawna w N. do tankowania paliwa do pełna z uwagi na możliwość wzrostu cen oleju napędowego. Kilkakrotnie właściciele stacji benzynowych skarżyli się, że faktury VAT za poprzednie tankowanie nie zostały uregulowane i w związku z tym odmawiali zatankowania pojazdu bądź uprzedzali, że jest to ostatnie tankowanie w przypadku nieuregulowania należności za paliwo.

Omówione powyżej zeznania świadków W. H., S. N., R. Ś., K. H., A. C., G. W., Z. G., M. Z., B. P. (2), A. W., J. S. i D. K. są rzeczowe, logiczne, konsekwentne i wzajemnie zbieżne. W tej sytuacji Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań tych świadków i w całości obdarzył je wiarą.

Sąd dokonał ustaleń faktycznych również w oparciu o dowody z dokumentów w postaci: kserokopii umowy nr (...) z dnia 02.03.2010 r. zawarta pomiędzy Wojewódzkim Pogotowiem (...) w L. a A. P. (1) (k. 8), nakazu zapłaty SR VIII Wydział Gospodarczy w L. VIII CNc (...) z dnia 11.08.2010 r. dot. Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. (k. 9), nakazu zapłaty SR VIII Wydział Gospodarczy w L. VIII CNc 411/11 z dnia 09.02.2011 r. dotyczącego B. P. (1) (k. 10), wydruku świadczeń finansowych – zobowiązań A. P. wobec P.H. (...) (k. 10-11), kserokopii umowy dostawy zawartej 01.09.2011 r. między A. P. (1), a (...) Spółka Jawna w Ł. (k. 13), wezwania do zapłaty spółki (...) w Ł. z 22.06.2011 r. (k. 14), umowy sprzedaży zawartej 14.11.2011 r. między A. P. (1), a firmą (...) Spółka Jawna w N. (k. 15), kserokopii faktury VAT z dnia 22.01.2012 r. (k. 16), zestawienia pobranych towarów dotyczących (...) Spółka Jawna w N. (k. 17), faktury VAT nr (...) z dnia 15.01.2012 r. (k. 18), zestawienia pobranych towarów dotyczących (...) Spółka Jawna w N. (k. 19), faktury VAT nr (...) z dnia 09.01.2012 r. (k. 20), zestawienia pobranych towarów dotyczących (...) Spółka Jawna w N. (k. 21), faktury VAT nr (...) z grudnia 2011 r. (k. 22), zestawienia pobranych towarów dotyczących (...) Spółka Jawna w N. (k. 23), umowy sprzedaży zawartej 15.11.2011 r. między A. P. (1), a (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna w C. (k. 24-25), faktur VAT wystawionych przez (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna w C. (k. 26-27), umowy sprzedaży zawartej 16.04.2012 r. między A. P. (1), a Stacją Paliw (...) T. W. (k. 39), kserokopii nakazu zapłaty VIII GNc 3255/12 dotyczącej powoda T. P. (k. 40), kserokopii faktur VAT wystawionych przez Stację Paliw (...) T. W. (k. 41-42), kserokopii umowy dzierżawy pojazdów z dnia 29.11.2010 r. (k. 50), potwierdzenia wpłat na rachunek spółki (...) dokonywane przez A. P. (1) (k. 51-55), kserokopii postanowień komornika sądowego w sprawie Km 184/11 (k. 57-58), kserokopii nakazu zapłaty VIII GNc 4052/11 dotyczącego (...) Spółka Jawna w L. (k. 80), kserokopii nakazu zapłaty VIII GNc 4050/11 dotyczącego (...) Spółka Jawna w L. (k. 81), kserokopii nakazu zapłaty VIII GNc 4049/11 dotyczącego (...) Spółka Jawna w L. (k. 82), kserokopii nakazu zapłaty VIII GNc 4051/11 dotyczącego (...) Spółka Jawna w L. (k. 83), wezwania do zapłaty wystawione przez (...) Spółka Jawna Ł. (k. 138), kserokopii wezwania do wykupu weksla (k. 138-138v), kserokopii pozwu o zapłatę w postępowaniu nakazowym złożonego przez (...) Spółka Jawna (k. 139), kserokopii nakazu zapłaty IX Gnc 225/12 dotyczącego wierzyciela (...) Spółka Jawna Ł. (k. 141), kserokopii ugody z dnia 12.05.2012 r. zawartej między A. P. (1), a (...) Spółka Jawna (k. 142), oryginałów faktur wystawionych wobec PHU (...) przez (...) Spółka Jawna (k. 143), kserokopii faktur wystawionych przez (...) Spółka Jawna w Niemczech (k. 147-155), kserokopii umowy z dnia 14.11.2011 r. między (...) Spółka Jawna w Niemczech, a A. P. (1) (k. 155, 156), kserokopii wezwania do zapłaty z dnia 26.04.2012 r. wydanego przez Stację Paliw (...) w W. (k. 166), kserokopii faktur wystawionych przez Stację Paliw (...) w W. (k. 167-168), kserokopii umowy z 16.04.2012 r. między (...) A. P. (1), a Stacją Paliw (...) (k. 169), kserokopii faktur wystawionych przez Wojewódzkie Pogotowie (...) w L. (k. 174-183), wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego złożonego przez Wojewódzkie Pogotowie (...) w L. wraz z kserokopią dokumentacji, kserokopią nakazu zapłaty VIII GNc 2880/10 dotyczącego Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. wraz z odpisem pozwu (k. 184-189), wykazu faktur współpracy firmy (...) z A. P. (1) (k. 198-199), wykazu faktur niezapłaconych przez A. P. (1) załączonych przez B. P. (1) (k. 279-302), kserokopii faktur wystawionych przez (...) Spółka Jawna wobec kontrahenta A. P. (1) (k. 303-308, 322-327), potwierdzenia wpłat A. P. (1) na rzecz (...) Spółka Jawna (k. 309-310), potwierdzenia wpłat A. P. (1) na rzecz Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. (k. 311-312), faktur VAT wystawionych przez Wojewódzkie Pogotowie (...) w L. (k. 316), potwierdzenia wpłat A. P. (1) na rzecz (...) Sprzedaż (...) B. P. (1) (k. 317, 320-321), potwierdzenia wpłat A. P. (1) na rzecz A. S. i S. (k. 318-319), kserokopii faktur wystawionych dla A. P. (1) przez A. S. i S. (k. 328-336), kserokopii faktur wystawionych dla A. P. (1) przez (...) Spółka Jawna (329-336), kserokopii akt postępowania przygotowawczego 3 Ds. 451/12 prowadzonego przeciwko A. P. (1)

(k. 403-475), kserokopii wyroku III K 635/10 z dnia 21.12.2010r. dotyczącego A. P. (1) (k. 476-480), dokumentów potwierdzających współpracę (...) A. P. (1) ze spółką akcyjną (...) (k. 561-644), danych o karalności A. P. (1) (k. 652), pisma (...) w Ś. (k. 655), odpisu księgi wieczystej (...) dotyczącej nieruchomości w S. (k. 667-668), kserokopii akt Km 1954/10 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela Wojewódzkiego Pogotowia (...) w L. (k. 674-687), kserokopii akt Km 1701/13 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela A. S. i S. (k. 690-699), kserokopii akt Km 680/11 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela B. P. (1), (k. 700-736), pisma Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w L. dot. A. P. wraz z kserokopiami dokumentów (k. 737-758), kserokopii akt Km 3506/12 i Km 820/14 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela (...) Spółka Jawna (k. 759-777), kserokopii akt Km 897/12 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela A. S. i S. (k. 778-807), pisma (...) Oddział w L. (k. 808), kopii umowy pożyczki hipotecznej zawartej w dniu 30.06.2011 przez A. P. (1) z (...) w Ś. (k. 818-820), kserokopii akt Km 1969/13 postępowania egzekucyjnego z wniosku wierzyciela (...) Spółka Jawna w C. i Km 229/12 z wniosku wierzyciela A. S. i S. (k. 823-865), karty informacyjnej (...) Szpitala (...) w W. dotyczącej A. P. (1) (k. 973-974), postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. w sprawie VIII GCo 16/12 (k. 984-985), nakazu zapłaty w sprawie VIII GNc 41/11 wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Ś. (k. 986-987), pisma ze Szpitala (...) w W. dotyczącego A. P. (1) (k. 996).

Dokumenty te zostały sporządzone przez fachowe podmioty specjalne w zakresie ich właściwości w odpowiedniej formie. Rzetelność sporządzenia wskazanych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony, a także nie wzbudziła zastrzeżeń Sądu i z tych też względów nie zostały powzięte wątpliwości, co do zgodności ich treści z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły na uznanie oskarżonej A. P. (1) za winną dokonania przypisanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Artykuł 286 § 1 k.k. określa odpowiedzialność za przestępstwo oszustwa polegającego na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej.

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Innymi słowy, w sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia dokonywanego przez wprowadzonego w błąd, fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a stanem świadomości) o rzeczywistości. Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem stanowić ma więc rezultat podejmowanych przez sprawcę działań.

Opis znamion oszustwa nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić w błąd daną osobę. Ustawa nie zawiera w tym zakresie żadnych ograniczeń, wprowadzenie w błąd możliwe jest więc przy wykorzystaniu wszelkich sposobów i metod, które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Przedmiotem działania mającego na celu wprowadzenie w błąd może być m.in. informacja dotycząca stanu majątkowego sprawcy lub innego podmiotu, czy też dane dotyczące jego możliwości finansowych.

Oszustwo określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, przy czym skutkiem jest doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Niekorzystne rozporządzenie mieniem to takie, które powoduje uszczerbek w istniejącym majątku pokrzywdzonego (damnum emergens) lub umniejszenie przyszłych zysków (lucrum cessans).

Z brzmienia powołanego przepisu wynika ponadto, że oszustwo jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych (*dolus directus coloratus*). Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, iż A. P. (1) wprowadziła w błąd pokrzywdzone podmioty – Wojewódzkie Pogotowie (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w L., Przedsiębiorstwo Handlowe (...) z siedzibą w L., (...) Spółka Jawna z siedzibą w L., „Della' S. G. (1), (...) Spółka Jawna z siedzibą w Ł., (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C., (...) Spółka Jawna z siedzibą w Niemcach, Stacja Paliw (...) T. P., co do zamiaru zapłaty za nabyte paliwo. W momencie zaciągania zobowiązań u wymienionych sprzedawców miała bowiem świadomość, iż nie posiada środków finansowych pozwalających na wywiązanie się z zawartych umów. Pomimo tego przestając uiszczać należności, fałszywie zapewniała kontrahentów, że ureguluje posiadane zadłużenie. O istniejącym po stronie oskarżonej zamiarze wyłudzenia paliwa świadczy również chronologia oraz powtarzający się schemat działań podejmowanych wobec firm od których kupowała olej napędowy. Nawiązywanie współpracy z kolejnymi pokrzywdzonymi, następowało każdorazowo w momencie, gdy popadała w zaległości u poprzedniego kontrahenta i nie miała już możliwości dalszego zaopatrywania się u niego w paliwo. Pomimo świadomości, że ma nieuregulowane zobowiązania wobec jednego podmiotu, zaciągała je u kolejnego. W celu zdobycia zaufania nowego partnera biznesowego początkowo regulowała niewielkie zazwyczaj należności. Potem następowało podpisanie umowy przewidującej limity zakupowe oraz odroczone terminy płatności. Po zawarciu takiego kontraktu oskarżona wykorzystując przyznany limit dokonywała zakupu kolejnych partii paliwa za znaczące kwoty pieniężne i zaprzestawała płacenia wystawianych faktur. Powyższe wskazuje, iż oskarżona kierowała się pewnym z góry określonym zamysłem, wytwarzając w świadomy sposób spiralę zadłużeń, których nie zamierzała regulować. Należy tu przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w L.z dnia 17 czerwca 2003 roku (II AKa 52/2003, Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004/7-8, poz. 73) w którym wskazano, iż „działania sprawcy polegające na złożeniu zamówienia na dostawę z odroczonym terminem płatności, określonym w wystawionej fakturze, przy istnieniu już w momencie złożenia zamówienia lub w momencie pobrania towaru zamiaru niedotrzymania terminu zapłaty i odłożenia go na czas bliżej nieokreślony jest w istocie doprowadzeniem kontrahenta do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia go w błąd”.

Oskarżona zdawała sobie sprawę, iż skutkiem wprowadzenia w błąd, co do zamiaru zapłaty za zakupiony towar, było doprowadzenie wymienionych wcześniej firm do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 388.482,12 złotych, w tym w kwocie 16.404,95 złotych na szkodę Wojewódzkiego Pogotowia (...) Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w L., w kwocie 36.963,50 złotych na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowego (...) z siedzibą w L., w kwocie 95.725,20 złotych na szkodę (...) Spółka Jawna z siedzibą w L., w kwocie 91.869,22 złotych na szkodę Della S. G. (1), (...) Spółka Jawna z siedzibą w Ł., w kwocie 37.559,39 złotych na szkodę (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C., w kwocie 82.949,59 złotych na szkodę (...) Spółka Jawna z siedzibą w N. w kwocie 27.010,27 złotych na szkodę Stacji Paliw (...) T. P.. Niewątpliwie też celem działania A. P. (1) było osiągnięcie korzyści majątkowej, która to korzyść przybrała postać nieuiszczonych za paliwo kwot pieniężnych. Stwierdzić należy, iż o umyślności działania A. P. (1) i istniejącym po jej stronie zamiarze oszustwa świadczą jednoznacznie ustalone w toku przewodu sądowego okoliczności inkryminowanych zdarzeń. Zachowaniem swoim oskarżona niewątpliwie zrealizowała zatem dyspozycję art. 286 § 1 k.k.

Czyn A. P. (1) należało również zakwalifikować z art. 294 § 1 k.k. Przepis ten zaostrza karalność wymienionych w nim przestępstw, w tym przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., jeżeli przedmiotem czynu jest mienie znacznej wartości. (tj. wartości przekraczającej w czasie jego popełnienia 200.000 złotych - art. 115 § 6 k.k.). Nie budzi zatem wątpliwości, że łączna szkoda jaką ponieśli pokrzywdzeni wyrażająca się kwotą 388.482,12 złotych, stanowi mienie znacznej wartości.

Czyn został dokonany w warunkach tzw. czynu ciągłego. Zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k., dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony.

Oskarżona w zakresie przypisanego czynu spełniła określone w tym przepisie przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przede wszystkim A. P. (1) bezsprzecznie obejmowała z góry powziętym zamiarem realizację zamierzonego

przestępstwa, na które złożyły się motywowane chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej zachowania opisane w zarzucanym jej czynie. Odstępy czasu między poszczególnymi zachowaniami składającymi się na to przestępstwo wynosiły maksymalnie kilka miesięcy, a więc spełniony został również warunek aby między zachowaniami tworzącymi czyn ciągle występowały „krótkie odstępy czasu”.

W sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności wyłączające przypisanie oskarżonej winy.

Przechodząc do rozstrzygnięć związanych z wymiarem kary wskazać należy, iż oskarżona złożyła w trybie art. 387 § 1 k.p.k. wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie jej kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, kary grzywny w wysokości 2000 złotych oraz nałożenie obowiązku naprawienia szkody w kwocie 37.559,39 złotych na rzecz (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C. (k. 1010, 1015v).

Sąd wniosek ten uwzględnił, gdyż okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości. Uwzględnieniu wniosku nie sprzeciwili się prokurator oraz pokrzywdzeni (art. 387 § 2 k.p.k.).

Zaproponowane kary, a także środek karny, uwzględniają dyrektywy określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz wymienione w art. 115 § 2 k.k. okoliczności wpływające na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu.

A. P. (1) jest mężatką, matką trójki dzieci, posiadającą wykształcenie zawodowe – sprzedawca, bezrobotną, pozostającą na utrzymaniu męża. Należący do niej majątek w postaci zabudowanej nieruchomości w S. oraz spadku po rodzicach składającego się z działki, nieużytków i części domu został obciążony hipoteką i zajęty przez komornika. Oskarżona dotychczas była dwukrotnie karana sędownie za czyny z art. 218 § 1a k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (odpis wyroku k. 476-480, dane z K. k. 652, dane o osobie k. 1015).

Wymierzając oskarżonej karę 2 lat pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę to, iż oskarżona działała w sposób zaplanowany i przemyślany, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a więc stopień jej zawinienia jest wysoki. Dokonany przez nią czyn jest przy tym karygodny, ze względu na ważne dobro, w które godzi, a mianowicie pewność obrotu gospodarczego i zagwarantowane konstytucyjnie prawo nienaruszalności własności, znaczną wielkość wyrządzonej szkody, której mimo licznych deklaracji oskarżona dotychczas nie naprawiła, a także fakt, iż przestępstwem pokrzywdzonych zostało kilka podmiotów. Sąd wziął ponadto pod uwagę to, że oskarżona działała z chęci zysku, a ta pobudka nie zasługuje na żadne względy oraz jej wcześniejszą karalność.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności, uznając, iż dla zapewnienia przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i zapobieżenia popełnienia przez nią kolejnych czynów naruszających normy prawne nie jest konieczne umieszczenie jej w zakładzie karnym. Kodeks karny stoi bowiem na gruncie prymatu kar wolnościowych, co prowadzi do przekonania, że wystarczające jest wymierzenie oskarżonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W ocenie Sądu proces resocjalizacji oskarżonej może odbywać się w warunkach wolnościowych i mimo niewykonania kary, zostaną osiągnięte jej cele, a zwłaszcza zapobieżenie powrotowi do przestępstwa. Orzeczony 5-letni okres próby pozwoli na realną weryfikację wskazanej wyżej dodatkowej prognozy kryminologicznej.

Ponieważ oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd wymierzył jej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych. Wysokość grzywny odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa oraz wskazanym wyżej okolicznościom obciążającym i łagodzącym. Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd wziął pod uwagę - w myśl art. 33 § 3 k.k. – kryteria związane z dochodami oskarżonej, jej warunkami osobistymi, rodzinnymi, stosunkami majątkowymi i możliwościami zarobkowymi. Tak wymierzona kara grzywny sprawi, iż oskarżona odczuje ekonomiczną dolegliwość wymierzonej kary, co powinno wpłynąć na jej zachowanie i skłonić do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

W ocenie Sądu orzeczone kary są karami adekwatnymi, nieprzekraczającymi stopnia winy oskarżonej i współmiernymi do stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuściła. Tak ukształtowane kary powinny pozytywnie wpłynąć na proces resocjalizacji A. P. (1), wzmacniając w niej poczucie odpowiedzialności za własne postępowanie oraz pozwalając na ukształtowanie się przekonania o nieopłacalności podejmowania zachowań naruszających normy prawne. Kary te równocześnie wypełnią potrzeby w zakresie prewencji generalnej, uświadamiając społeczeństwu, iż dokonywanie tego rodzaju czynu, jakiego dopuściła się oskarżona, spotykać się będzie ze sprawiedliwą reakcją karną i stanowić będzie wyraźny sygnał dla potencjalnych sprawców, że przestępne działania skierowane przeciwko wskazanym wcześniej dobrom prawnym będą się spotykać ze stanowczą reakcją ze strony organów wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec A. P. (2) obowiązek naprawienia szkody w kwocie 37.559,39 złotych na rzecz (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C..

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych, tj. Wojewódzkiego Pogotowia (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w L., Przedsiębiorstwo Handlowego (...) z siedzibą w L., (...) Spółki Jawnej z siedzibą w L., (...) S. G. (1), (...) Spółki Jawnej z siedzibą w L., (...) Sprzedaż (...) Spółka Jawna z siedzibą w C., (...) Spółki Jawnej z siedzibą w N., Stacji Paliw (...) T. P. kwoty po 738 złotych tytułem poniesionych wydatków związanych z ustanowieniem zastępstwa procesowego.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonej A. P. (1), która nie uzyskuje obecnie dochodów, a należący do niej majątek obciążony jest hipoteką, uznając, że ponoszenie przez nią kosztów sądowych byłoby zbyt uciążliwe, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, zwolnił ją od obowiązku uiszczenia opłat sądowych, natomiast wydatkami obciążył Skarb Państwa. Ponadto orzeczone grzywna dodatkowo zmniejsza możliwości oskarżonej w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.